

РЕШЕНИЕ

№ 3042

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1910** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от С. К. Т. Е. „ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица] ,представяван от адв.К. срещу Решение № ПИ-26 от 27.01.2020г. на Директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалбата против Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С- 190022-0121780/20,12,2019 на Морена Банска публичен изпълнител при ТД на НАП-С.. Релевирани са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му.В с.з. редовно призован не явява и се представлява от адв.К.,която моли съда да отмени акта и да й присъди разноски.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк.Ц., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

В ТД на НАП- С. е образувано изпълнително дело No180617072/2018г. срещу С. К. Т. Е., за събиране на изискуеми публични задължения в размер на 1458055,88лв.С постановление за налагане на обезпечителни мерки № С190022-022-0118158/12.12.2019г по изпълнителното дело е наложен запор върху

средствата на задълженото лице в каси в търговски обект,находящ се в С., [улица].След налагането на този заповор по изпълнителното дело са постъпили на 17.12.2019г -3000 лв,на 18.12.2019-6322,83лв,на 19.12.2019г- -95,74лв,на 19.12.2019-240,75лв,които са отразени и в справката за извършени плащания от системата на НАП на стр.31-44.От разменената кореспонденция с публичния изпълнител на стр.14-16 става ясно,че последната е изисквала всеки ден заплащане на изискуемите публични задължения,като е следяла дневните обороти от отчетите на фискалното устройство.Тъй като размерът на публичното задължение е голям,публичният изпълнител приел,че ще се затрудни събирането му и с постановление за налагане на обезпечителни мерки № С190022-022-0121780/20.12.2019г наложил заповор върху движими вещи ,находящи се в търговски обект в [населено място], [улица] съгласно протокол № С190022-027-0001054/20.12.2019г,като иззел вещите посочени от т.1 до 8 в протокола,а именно маса с размери 1,30x0,70м- 2 бр,маса с размери 0,98x070м- 2 бр,стол дървен- 12 бр,маса помощна неръждавейка- 0,45x0,40м- 1 бр,,витрини изложбени хладилни на три нива- 1 бр,ел.везна марка Е.- 1бр,витрина с извити стъкла с изложбена площ 0,70x1,36м-3 бр,маса за обслужване 1,50x0,70- 1бр.Останалите предмети от т.9 до т.24 били оставени в обекта с пазач Д. С. Т..Постановлението е връчено на жалбоподателя на 20.12.2019г и с жалба от 27.12.2019г С. К. Т. Е. оспорил разпореждането пред Директора на ТД на НАП С.. С решение № ПИ-26/27.01.2020г Директорът на ТД на НАП С. оставил без уважение жалбата.

Датата на връчване на решението е 05.02.2020,а жалбата срещу административния акт е подадена по пощата на 11.02.2020г – стр.24,т.е в срок и е допустима.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима.Издаденото решение е валидно и допустимо,доколкото е постановено от компетентен орган- Директора на ТД на НАП-С..

При така изложеното от правна страна съдът намира,че жалбата е неоснователна поради следното: Няма спор,че формираните задължения на С. К. Т. Е.,за които е образувано изпълнителното производство по ДОПК са в резултат на подадени декларации обр. 6 и 1,подавани лично от задълженото лице и които на основание чл.209 ал.2 т.2 от ДОПК са изпълнително основание за събиране на публичните вземания.Освен тях като изпълнителни основания са посочени и ревизионни актове,които по посоченото по горе правило макар и обжалвани представляват годно изпълнително основание за събиране на сумите.С оглед датата на образуване на изпълнителното дело/2018г/ и датата на наложените обезпечителни действия/края на 2019г/ и размера на публичните задължения на жалбоподателя следва да се приеме,че публичния изпълнител има правомощието да предприема каквито и да било принудителни действия за удовлетворяване на публичните задължения. Очевидно налагането на заповор на суми на каса,наложено на 12.12.2019г е изиграло положителен ефект и в следствие на него са събрани суми за погасяване на дълга.Дали е било целесъобразно и налагането на заповор чрез изземване на движими вещи ,находящи се в помещението,което ползва длъжника е въпрос,който съдът няма правомощие да обсъжда- това би могъл да направи горестоящия административен орган,който също не го е коментирал.Правомощие на публичния изпълнител е да наложи подобен заповор след като счита,че ще се затрудни събирането на публичните задължения,поради

което и актът е издаден от компетентен орган. Не са налице основания по чл.225 ал.1 т.2 и 5 ДОПК, нито по чл.208 ал.1 от ДОПК за отмяна на обезпечението, тъй като безспорно с оглед размера му същото не е погасено, нито пък длъжникът е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или Д.. Факт е също така, че представеният договор за наем с Топла точка Е./ стр.51-55/ не обуславя идентичност на изетите обекти от т.1 до т.8 от посочения по горе протокол за изземване от 20.12.2019г с тези, които са вписани в приложение № 1 към договора за наем. Също така представеното извлечение от инвентарна книга към жалбата- ст.22-23 не съответства на съдържанието на договора за наем, а посочените други обекти от .9 до т.24 от протокола от 20.12.2019г не са иззети, и се намират на отговорно пазане в обекта на жалбоподателя, което предпоставя както възможността за тяхното ползване, така и извличането на доходи от тях. Свързаността на лицата, обусловена от пълномощника на жалбоподателя и Е. Топла Точка,- Д. С. Т., на което лице са предадени тези движими вещи за отговорно пазане предполага възможността при действителни облигационни отношения третото лице- Топла Точка Е. да оспори действието на публичния изпълнител и да изиска отмяната на обезпечителната мярка запор поради доказване на собствеността в негова полза. При настоящето производство презумпцията на чл.215 ал.2 от ДОПК предполага до доказване на противното/ а това не е установено по несъмнен начин/ че собственост на длъжника са движимите вещи, които се намират у него в жилището му или в други собствени или наети помещения.

С оглед горното съдът намира Решение № ПИ-26 от 27.01.2020г. на Директора на ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалбата против Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С- 190022-0121780/20,12,2019 на Морена Банска публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за законосъобразен административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, 3 отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. К. Т. Е. ,ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица] ,представяван от адв.К. срещу Решение № ПИ-26 от 27.01.2020г. на Директора на ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалбата против Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С- 190022-0121780/20,12,2019 на Морена Банска публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА С. К. Т. Е. ,ЕИК:[ЕИК] с адрес [населено място], [улица] ,представяван от адв.К. да заплати на Директора на ТД на НАП- С. сумата от 300 лв- разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: